

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27136/2023
05.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Марко Милошевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради раскида уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3517/22 од 07.06.2023. године, у седници одржаној 05.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3517/22 од 07.06.2023. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3517/22 од 07.06.2023. године укинута је пресуда Вишег суда у Нишу П 44/2022 од 06.07.2022. године и пресуђено тако што је одбијен примарни тужбени захтев тужиоца АА из ... којим је тражио да се раскине уговор о поклону непокретности, стана у Нишу, ... број .., стан бр. .. на .. спрату, укупне површине од 49,70 м², уписан као посебан део зграде број 1, изграђене на кп.бр. .. КО Ниш – Ћеле кула, уписан у лн.бр. .. КО Ћеле кула, који уговор је закључен у Нишу дана 28.03.2008. године између тужиоца, као поклонодавца и тужене ББ из ..., као поклонопримца, оверен пред Општинским судом у Нишу под Ов. I б 2629/08 од 28.03.2008. године и да се утврди да наведени уговор не производи правно дејство, те да се обавезе тужена да тужиоцу преда у својину и државину стан из овог става изреке пресуде испражњен од лица и ствари; одбијен је евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се раскине уговор о поклону непокретности, стана ближе описаног у изреци пресуде, који је закључен у Нишу дана 28.03.2008. године између тужиоца, као поклонодавца и тужене, као поклонопримца, оверен пред Општинским судом у Нишу под Ов. Iб 2629/08 од 28.03.2008. године и да се утврди да наведени уговор не производи правно дејство у делу којим је тужилац располагао идеалном $\frac{1}{2}$ стана, те да се обавезе тужена да тужиоцу преда у својину и државину $\frac{1}{2}$ идеалну од стана из овог става изреке пресуде испражњен од лица и ствари; обавезан је тужилац да туженој

исплати изинос од 298.034,00 динара на име трошкова поступка. са законском затезном каматом почев од дана извршности па до коначне исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је учињена у поступку пред другостепеним судом, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни суд је закључио да је ревизија дозвољена, у смислу члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23).

Испитујући побјану пресуду на основу овлашћења из члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Такође, у поступку није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене било које одредбе Закона о парничном поступку, па нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП на коју се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су биле у браку почев од 06.03.2005. године до 30.10.2018. године, када је брак разведен пресудом Основног суда у Нишу П2 1400/2017. У браку су добили двоје деце, ћерку рођену ...2006. године и сина рођеног ...2010. године. У току трајања брака, странке су прво живеле у мањем стану мајке тужене, затим су се преселиле у већи стан који је мајка тужене стекла заменом за мањи стан, па су у том већем стану живели наредних годину дана. Мајка тужене је поседовала још један, велики стан, у коме је живела са својим сином и снајом, па је, након одлуке да се та заједница прекине продала стан по уговору о купопродаји непокретности Ов. I 9417/2007 од 26.11.2007. године за 67.000 евра, мањи део новца је задржала за себе, а туженој и брату тужене је дала по 31.500 евра ради решавања њихових стамбених питања.

Дана 10.01.2008. године закључен је уговор о купопродаји непокретности између продавца и тужиоца, као купца, чији је предмет био спорни стан, за купопродајну цену од 3.470.000,00 динара. Уговором је констатовано да је 10.11.2007. године, купац на име капаре исплатио износ од 470.000,00 динара, а анексом овог уговора од 21.01.2008. године Ов. II бр. 105/08, измењена је уговорна одредба о купопродајној цени стана тако да је иста уговорена на износ од 42.000 евра и констатовано да је купац од уговорене цене, на име капаре, исплатио продавцу 5.000 евра и на име дела купопродајне цене износ од 7.000 евра. Купопродајна цена за стан је измирена у целости, што је потврђено изјавом продавца од 10.01.2008. године, јер је остатак купопродајне цене исплаћен средствима добијеним из кредита. Уговоре о кредиту закључио је тужилац са „Банком Интеса“ ад Београд, и то 23.01.2008. године у износу од 23.684,21 евра и 24.01.2008. године у износу од 6.315,79 евра.

Парничне странке су закључиле спорни уговор о поклону 28.03.2008. године, којим је тужилац стан поклонио туженој, а родитељи тужиоца су се уселили у купљени стан док су се парничне странке уселиле у стан тужиоцевих родитеља који је био већи.

Након развода брака странака родитељи тужиоца су се преселили у свој стан, а тужена са децом у стан који је предмет уговора о поклону, у коме сада живи са сином, док ћерка живи са тужиоцем односно његовом мајком.

Странке су стекле у току трајања брака покретне ствари у вредности од око 5.000 евра и аутомобил у вредности око 5.000 евра. Тужилац је био у радном односу, тужена је у моменту заснивања брачне заједнице била студент и остваривала приходе по основу студентске стипендије и пензије свог покојног оца, а те приходе је имала и током прве две године трајања брака, док у осталом периоду није била у радном односу и бринула је о домаћинству и чувала децу. Након прекида заједнице са тужиоцем тужена је радила код приватних послодаваца, затим за фармацеутске куће, а сада је запослена и ради као лекар у Дому здравља у

У току поступка је утврђено, саслушањем брата тужене и сестре мајке тужене, да је мајка тужене дала 31.500 евра ради куповине предметног стана, и да је овај новац предала тужиоцу, али да исти није употребљен за куповину стана, већ је тужилац подигао наведене кредите, те да је због те чињенице тужилац туженој поклатио спорни стан.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање другостепени суд је закључио да спорни стан представља заједничку имовину парничних странака, а да законска претпоставка о једнаким уделитема супружника из члана 180. став 2. Породичног закона, приликом стицања овог стана није оборена. Закључењем оваквог уговора тужилац је у ствари располагао само својим уделом у заједничкој имовини, заједнички и споразумно са туженом, па по оцени тог суда, иако је укупна вредност имовине којом је тужилац располагао велика, иста није несразмерно велика у односу на укупну вредност заједнички стечене имовине, због чега је тужбени захтев одбијен.

На утврђено чињенично стање другостепени суд је правилно применио материјално право доносиоци побитану пресуду, за коју је дао довољне и јасне разлоге, које прихвата и Врховни суд.

Правилно је другостепени суд закључио да спорни стан, у смислу члана 171. став 1. Породичног закона представља заједничку имовину парничних странака, те да је стечен једнаким уделитема супружника. Парничне странке су, као супружници, својом заједничком имовином располагали заједнички и споразумно, закључењем спорног уговора о поклону, при чему је постојала сагласна изјава воља да тај стан буде својина тужене.

Поред тога, чланом 190. Породичног закона прописано је да ако брак престане разводом или поништењем, уобичајени поклати које су супружници чинили један другоме у току трајања заједничког живота у браку се не враћају. Враћају се поклати чија је вредност несразмерно велика у односу на вредност заједничке имовине супружника, а које су супружници учинили један другом у току трајања заједничког живота у браку. Право на повраћај поклати нема супружник ако би прихватање његовог захтева за повраћај поклати представљало очигледно неправду за другог супружника. Поклати се враћају према стању у коме су се налазили у тренутку престанка заједничког живота у браку.

У конкретном случају, а што произлази из утврђеног чињеничног стања, тужилац је поклатио туженој свој удео у заједничкој имовини због тога што је њена мајка туженој дала 31.500 евра за решавање стамбеног питања, па пошто тај новац није употребљан за куповину спорног стана, већ је тужилац подигао кредит из кога је исплаћен већи део купопродајне цене, а због чега је дошло до несугласица између паричних странака, тужилац је, да би се та ситуација решила, са туженом закључио уговор о поклону којом јој је пренео право својине на спором стану. У том смислу, чињеница да евентуално постоји несразмера између вредности спорног стана у односу на вредност заједничке имовине паричних странака није релевантна, а из свих утврђених чињеница у току поступка произлази да би прихватањем захтева тужиоца за повраћај поклатона представљало очигледну неправду за тужену, као другог супружника, која иначе и нема друге непокретности на своје име, а у спорном стану живи са заједничким сином паричних странака.

Из свих наведених разлога наводи ревизије којима се указује на несразмеру у вредности поклатоњеног стана и заједничке имовине супружника не утиче на другачију одлуку. При томе је Врховни суд ценио и остале наводе изјављене ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Тужилац није успео у ревизијском поступку због чега нема право на накнаду тих трошкова које је тражио и определио у ревизији, а у смислу члана 153. и 154. Закона о паричном поступку.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. и члана 165. Закона о паричном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић